

Svitanie

Číslo 4/2011

Ročník 10.

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

ÚVODNÍK

Vianoce... beda?

Už od septembra bežia v telke „vianočné“ reklamy, obchody sú vyzdobené vianočnými ozdobami, z vianočnej výzdoby sa stala móda, ktorá sa každý rok mení a keďže každý rok letí niečo iné, obchodníci si rok čo rok celkom slušne naplnia vrecká. A darčeky, o tých ani nehovorím – z roka na rok sú na ne kladené stále vyššie nároky – hlavne tie finančné. Ved' čo by to boli za Vianoce, keby naše dieťa nedostalo najmodernejší počítač, supermoderné značkové oblečenie či čokoľvek iné. Ved' ako by sa naň pozerali iné deti... Vianočný stôl – ani tu predsa nemôžeme šetriť, ochudobňovať sa. Treba si dopriať, nech to stojí, čo to stojí. I keď sa toho väčšina nakoniec vyhodí. Hojnosť musí byť. Ved' sú predsa sviatky hojnosti – aspoň tak nám to otlka o uši reklama.

Vianoce? Fakt sú toto Vianoce? Hanba a hrôza, ak by len toto boli Vianoce. A bolo by nám beda! Žiaľ, pre mnohých ľudí majú Vianoce len takúto podobu. Viac im z nich nezostalo. A čo my, ktorí si hovoríme „kresťania“, „veriaci“, „tí čo chodia do kostola – aspoň občas“, čím sú pre nás Vianoce? Priznám sa, že keď vidím maškarádu, ktorú dnešný svet urobil z Vianoc, ani nemám chuť ich sláviť. Teda určite nie takým spôsobom, ako sa nám to núka.

Napriek všetkému tu však Vianoce sú a budú zase o rok. Ak Pán Boh dá a dožijeme. Sú to však narodeniny Lásky. Na Vianoce sa Nebo dotklo zeme, Boh sa stal človekom, aby človeka urobil Božím dieťaťom. Priniesol nám iné bohatstvo. Bohatstvo, po ktorom telesnými rozkošami a diktátom sveta reklamy otupené ľudské srdce už ani netúži. Ba ani len nevie, neuvedomuje si, že existuje aj niečo viac, po čom by bolo hodno túžiť. Ak by sme takíto boli všetci, potom by platilo ono vyššie vyslovené BEDA.

Verím však, že je na svete a aj v našej farnosti veľa ľudí, ktorí tomu tlaku zvonka dokážu odolávať. Že Boží Syn, ktorý prišiel v chudobe a pokore, a jeho ponuka milosrdenstva a lásky sú pre nich viac ako všetko bohatstvo sveta. Vianoce sú sviatky Narodenia Pána Ježiša Krista, Božieho Syna. A narodeniny sa nedajú sláviť bez oslávenca. Vianoce sa nedajú sláviť bez Ježiša, kostola, modlitby, sviatostí, odpustenia, milosrdenstva, pokoja, lásky... Prajem všetkým ľuďom dobrej vôle požehnané vianočné sviatky, naplnené pokojom, radosťou, nádejou, optimizmom, ochotou pomáhať a nemyslieť iba na seba, ako nás to učí na Vianoce narodené Betlehemske Dieťa.

Váš farár Peter Kudláč

Vianoce a Nový rok v Južnom Sudáne

Vianoce v Južnom Sudáne sú, čo do podstaty, rovnaké ako u nás. Avšak tamojšie tradície sa so slovenskými nedajú porovnávať. Totiž v Sudáne som žiadne špeciálne vianočné tradície nevidel. Všetko sa točí okolo pôvodu sviatku: ako vznikol a prečo kresťania slávia Vianoce. Márne by ste tam hľadali nákupné centrá a niečo na spôsob Polusu či Auparku. Rovnako preplnené ulice kupujúcich a naháňajúcich sa ľudí v podstate za ničím, vyzdobené stromčeky a všetko, čo k tomu patrí. Teda to, čo bežne vidíme u nás i v celom západnom svete.

Stromček z kono-kono

Dvadsiateho štvrtého decembra bolo vonku 42°C a slnko svietilo ako každý deň. V tomto období sa v krajine začínajú najväčšie horúčavy. Náš kňaz father Dominik sa nás pýtal, ako sa oslavujú Vianoce u nás a snažil sa všetko zariadiť tak, aby sme ich mali čo najslovenskejšie. Rybu sme zháňali po celom meste. Zistili sme, že v meste je len jeden obchod, kde sa dajú kúpiť mrazené ryby. Pri návrate domov sme sa zastavili na kono-kono, miestnom trhovisku a zohnali sme umelý stromček. Dokonca nám aj svietil. Ľudia tam nemajú takmer žiadne zvyky súvisiace s výzdobou a prípravou sviatočného jedla.

Darček? Čo to je?

Vianoce sa slávia len v kostole. Mali sme tam aj nádherný betlehem, ktorý musel stáť priamo vedľa oltára. Inak by ho deti rozobrali. Tunajší ľudia milujú farby a tak vyzeral aj náš kostol. Mali sme ho vyzdobený ako na narodeninovej párty: svietilka, ligotajúce sa stuhy zavesené na každom možnom mieste: na obrazoch, vypínačoch... všade. Darčeky si ľudia vôbec nedávajú. Dôvod je hlavne finančný. Až 90 percent ľudí v Sudáne žije zo 70 eurocentov na deň. Chceli sme im sviatky dajako spestriť a aspoň niekoľkým ľuďom dať darček. Kúpili sme dva balíky futbalových dresov, niektorým sa ušli aj nohavice alebo košeľe. Ak by sa dalo, rozdali by sme nepomerne viac. Avšak to nešlo, lebo k nám chodili stovky detí. Nikdy nezabudnem na to, akú mali z darčkov radosť. Doslova skákali od radosti! A to

Závodčan Tomáš Rusňák prežil v Južnom Sudáne takmer rok (od septembra 2010 do augusta tohto roka). Dostal sa tam cez slovenskú organizáciu Savio, ktorá spolupracuje so Saleziánmi. Po celý čas žil kúsok od hlavného mesta Juba v dedinke Gumbo. Spolu s ďalšími dvoma Slovákami, Paľom z Igramu a Jožom z Banskej Bystrice bývali u indických misionárov, ktorí spravujú tamojšiu menšiu základnú školu. Navštevuje ju 670 detí od 7 do 17 rokov.

mali niektorí aj 37 rokov. Nechýbali aj chalua - po arabsky cukríky. Možno deň-dva pred Vianocami náš father (kňaz) mal počas omše kázeň, v ktorej sa zmienil o Santa Clausovi. Pýtal sa detí, či o ňom počuli a aké vianočné zvyky majú ľudia vo svete. Nuž, ale Santu nik nepoznal. Deti nerozumeli ani jeho úlohe, čo by mal ten Santa Claus robiť? Im nikto žiadne darčeky nikdy neprinesol, o čom to ten father hovorí?

Čierny Santa Claus

Večeru som si zobral pod patronát ja. Takže sme mali pekne zemiakový šalát a vysmázanú rybu. Ale musím povedať, že kapor je kapor. Po večeri nám dal father Dominik aj nejaké darčeky. Polnočná svätá omša bola o 21.00 h. Kostol bol naprataný do prasknutia. Ľudia počas omše spievali

a tancovali, neskrývane sa radovali z narodenia Krista. Kričali po arabsky: „Aleluja, aleluja, narodil sa spasiteľ sveta!“ Po omši sme mali ešte krátky program, prišiel k nám do kostola Mikuláš alias Santa Claus. Zažili sme veľa zábavy - čierneho Santu hneď tak nevidíte. Na prvý sviatok vianočný sa ľudia pekne vyobliekajú a majú zvyk krstiť deti. Krstili sme ich osemdesiat. Svätý Štefan sa tu neoslavuje, takže štefanskú zábavu sme nezažili. Podobne je to so sviatkom Troch kráľov. Svätenú vodu si kňaz posväťí hocikedy, kedy potrebuje.

Hlavné mesto bez elektriny

Kto chce zažiť Silvester v tichosti, nech sa páči do Sudánu. Nepočul som vystreliť žiadneho „piráta“, nevidel som jedinú svetlicu. O ohňostrojoch nad mestom Juba ani reči. Toto mesto je

hádám jediné hlavné mesto na svete, ktoré nemá elektrinu. A to v ňom žije viac ako 300 tisíc obyvateľov. Nemajú tam toho oveľa viac. Sviatia len domácnosti, ktoré majú vlastný generátor. O polnoci sme si otvorili víno a šli sme ku kostolu. Potom som začal zvoniť na zvone. Aby ľudia vedeli, že už je rok 2011. Neskôr som zavolať rodine a zopár ľuďom na Slovensku a poprial im všetko dobré.

Nehnevali sa, že volám trochu skorej – u nás máme o hodinu menej, takže na Slovensku bol v tej chvíli ešte rok 2010. Dúfam, že to neboli moje posledné Vianoce v tejto krajine. Mám veľkú túžbu sa tam znova vrátiť. Takže uvidím, aké má Boh so mnou plány...

Tomáš

Foto: archív autora

Z NAŠICH PŮTÍ

Duchovné ovocie zo Starých hôr

Staré Hory – farnosť Návštevy Panny Márie sa rozprestiera v starohorskej doline, na hranici medzi pohoriami Veľkou Fatrou a Nízkymi Tatrami. Magnetom, ktorý priťahuje pútnikov do Starých Hôr je milostivá socha Panny Márie umiestnená na hlavnom oltári v bazilike minor.

S pokorou v srdci

Ružencové bratstvo našej farnosti pri príležitosti mesiaca Panny Márie Ružencovej organizovalo farskú púť na toto požehnané pútnické miesto. Cieľom pútnikov je prichádzať na miesto plné Božích milostí s láskou a pokorou v srdci, pokloniť sa Panne Márii a načerpať duchovnú silu pre každodenný život. V sobotu 8. októbra nastal deň nášho putovania. Potešiteľnou bola hojná účasť v počte 90-tich pútnikov v prevažnom

zastúpení členov Bratstva sv. Ruženca. S ružencom v rukách a s modlitbou na perách nám cesta rýchlejšie ubiehal.

Bosí karmelitáni

Pred bazilikou minor vítal pútnikov zo svojho rodného Záhoria páter Rudko, rodák z Kútov. V tomto čase pôsobia na tomto milostivom pútníckom mieste rehoľní bratia rádu bosých

karmelitánov. V sprievode s pozdravnou piesňou Panne Márii sme vstúpili do Božieho chrámu. Pred začatím slávenia sv. omše páter Rudko nás ešte raz srdečne privítal a púťavým rozprávaním priblížil a ozrejmil tradíciu a význam mariánskeho pútnického miesta Staré Hory.

Uzdravujúci prameň

Podľa ústneho podania tradícia púťi na Starých Horách siaha do čias, odkedy bola v starohorskom kostole umiestnená milostivá socha Panny Márie. Vznik prameňa životodarnej a uzdravujúcej horskej čistej vody sa traduje z čias občianskych nepokojov v 17. storočí, keď sa celé okolie Starých Hôr ocitlo v rukách protestantského vojska. Miestni obyvatelia sa obávali o sochu Panny Márie, preto ju zložili z oltára a ukryli na mieste terajšej Studničky. Keď nebezpečenstvo pominulo, Starohorčania vykopali

milostivú sochu Panny Márie a v slávnostnom sprievode ju preniesli opäť na oltár. Na mieste, kde bola socha ukrytá, vytryskol prameň. Voda z prameňa svojím uzdravujúcim účinkom v roku 1886 náhle vyliečila z ťažkej choroby starohorského pána farára Mateja Hrivňáka, ktorý dal z vďačnosti na tomto mieste postaviť dôstojný stánok.

S radosťou k Studničke

Pred začatím slávenia sv. omše bol čas na osobnú modlitbu pred oltárom, rozjímanie a možnosť prísť k sviatosti zmierenia. Slávenie sv. omše, ktorú slúžil páter Rudko, sme prežívali s radosťou v srdci, odovzdanosťou a s láskou k Spasiteľovi a Panne Márii. Na tomto milostivom mieste sme Matke Božej prišli poďakovať za milosti, orodovania, ochranu, pomoc a predložiť jej aj svoje starosti, trápenia a bolesti. Napriek

tomu, že jesenný dážď jemne rosil naše tváre studenými kvapkami, sprevádzaní pátrom Rudkom sme s radosťou v srdci prichádzali k Studničke. Jesenné obdobie sfarbilo okolité hory pestrou paletou farieb. Naše pohľady obdivne spočinuli na rôznych farbami meniacej sa prírode, akoby hrala svoj jesenný farebný koncert.

S otvorenou náručou

Terajšia socha Panny Márie na Studničke je vytesaná z kararského mramoru. Jej náruč je otvorená, ruky a oči pozdvihuje k nebesiam. Víta každého kajúcnika, ktorý sa k nej v pokore utieka. Pred sochou Panny Márie na Studničke sme sa zjednotili v spoločnej modlitbe sv. ruženca. Naši farníci sa osviežili uzdravujúcou čistou horskou vodou, ktorú načerpali aj domov pre svojich najbližších. Farskú

púť na Starých Horách sme v bazilike minor ukončili krížovou cestou. Spoločne sme prechádzali zastaveniami krížovej cesty a rozjímali o utrpení a bolesti Pána Ježiša až po jeho uloženie do hrobu. Rozlúčka s Pannou Máriou bola súčasne aj prejavom túžby o opätovné stretnutie na tomto milostivom pútnickom mieste. Kto raz zavíta do Starých Hôr, túži sa sem opäť vrátiť.

Púť je skutkom pokánia a zároveň aj verejným vyznaním viery. Vždy svedčí o náboženskom presvedčení putujúceho. Farská púť nás obohatila, vzájomne zblížila a veríme, že priniesla duchovné ovocie nielen pútnikom, ale aj celej farnosti.

*Alena
Foto: autorka*

Z NAŠICH PÚTÍ

Otec biskup nás poznal po prezývkach

Dňa 12. novembra 20-členná skupina farníkov zo Závodu navštívila nášho drahého otca biskupa Mons. Štefana Vrableca v Nitre. Cesta posilňovaná modlitbami ubiehala v priateľskom duchu a pokoji. Do areálu kláštora sestričiek sme prišli v poobedňajších hodinách. Otec biskup nás čakal na terase schodišťa pred budovou kláštora. Ten je umiestnený v krásnom horskom prostredí pod Zoborom. Je to stavba modernejšieho štýlu.

Anjel strážny otca biskupa

Po zvítaní sa s otcom biskupom sme sa jednotlivo predstavili. V našej výprave sme boli zväčša zástupcovia mladšej generácie než sú rovesníci otca biskupa. Preto bolo potrebné, ako je to u nás v Závode zvykom, k priezvisku uviesť aj prezývku. Otec biskup prejavil veľkú radosť zo stretnutia so svojimi rodákmi. Sprevádzal nás po priestoroch kláštora. Najprv sme navštívili kaplnku, v ktorej sme sa zjednotili v spoločnej modlitbe. Kaplnka bola súčasťou kláštora. V nedeľu sem prichádzajú na sv. omšu i veriaci z blízkeho okolia. V kaplnke sa v tom čase nachádzalo niekoľko rehoľných sestričiek rádu sv. Vincenta de Paul. Sestričky sa okrem duchovnej činnosti a iných aktivít starajú aj o chod kláštora. Boli k nám veľmi milé a srdečné.

Otec biskup nám spomedzi sestričiek predstavil aj svojho „anjela strážneho“ – rehoľnú sestričku, ktorá sa stará o jeho zdravotný stav.

Nedaleko obce Závodskej

Otec biskup nám ďalej ukázal jednotlivé časti kláštora. Zaviedol nás do svojej pracovne a izbičky. Všetko bolo útulne zariadené. V pracovni nás zaujala veľká knižnica. Na čestnom mieste boli umiestnené rôzne pamiatky, čestné plakety a vyznamenanie od prezidenta Slovenskej republiky - Rad Bieleho leva II. stupňa. Po prehliadke sme boli pozvaní na krátke agapé do jedálne. Tu sme ponúkli aj naše závodské dobroty. Na úvod posedenia nás otec biskup požiadal o zaspievanie piesne „Nedaleko obce Závodskej“, ktorú zložil jeho brat Mons. Prof. ThDr. Jozef Vrablec. Potom sa rozprúdil živý rozhovor s naším drahým rodákom. Spomínali sme nielen na staré časy, ale zaujímal sa aj o súčasný život v našej dedine. Z rozhovoru bolo cítiť lásku otca biskupa k rodnej dedine. Rád a s láskou o nej rozpráva. Prisľúbil nám, že ak mu to zdravotný stav dovolí, rád k nám zavíta na sviatok sv. Štefana. Už sa tešíme.

Ruženec na cestu

Na rozlúčku každému z nás daroval posvätný ruženec. Pre našu skupinu bolo stretnutie s ním veľkým duchovným zážitkom. Ďakujeme, otec biskup! Cestou domov sme sa zastavili v obci Močenok, kde sme navštívili mie-

stny cintorín. Tu v Pánu odpočívajú aj rehoľné sestričky. Medzi nimi i sestrička Galla a Restitúta, rodné sestry otca biskupa. Zapálili sme sviečky na ich hroboch a po modlitbe sme išli v pokoji domov. Aj touto cestou srdečne ďakujeme pani

Berte Majzúnovej za zorganizovanie tohto pekného stretnutia a príjemné prežitie dňa.

Martin

... A VTEDY SOM POCÍTLA BOŽIU PRÍTOMNOSŤ

Ako Alenka v krajine zázrakov

Lietadlo v kostole, jasličky v záplave tulipánov. Kým Slovák sa pri týchto slovách nedôverčivo pozerá, Holanďan ani okom nemihne. Je to preňho také prirodzené ako dýchanie. Ak sa Vám to zdá nepravdepodobné, skúste si prečítať nasledujúce riadky.

Do kostola cez infocentrum

Koncom augusta ma na pár dní povinnosti zaviali do Amsterdamu. A tam som dostala radu, aby som sa vo voľnom čase išla pozrieť do Haarlemu, vraj to stojí za to. Poslúchla som. Ráno som za jemného mrholenia vystúpila z vlaku a premýšľala, kadiaľ sa vydám. Vtom mi padol zrak na vysokú dominantu mesta a bolo rozhodnuté. Úzkymi starodávnymi uličkami som sa dostala až na hlavné námestie. Tam sa vypínal majestátny kostol, na ktorom boli priam nalepené maličké obchodíky, dielničky, trafiky... Vyzeralo to, ako keby ich stavali

súčasne. Začala som hľadať vchod do kostola. Obišla som ho dookola a našla som dvojce veľkých dverí. Obidvoje však boli zamrežované a zamknuté. Čo teraz? Zostáva mi ísť len tam, kam idú všetci ostatní. Do maličkého informačného centra, ktoré je nalepené na ľavej strane kostola. Počkáam ešte, kým sa vytočí nákladiak plne naložený trúbkami. Asi vezú lešenie, pomyslím si. Rozhliadam sa po námestí, ale nikde ani pamiatky po stavbároch. Vchádzam teda dnu.

Toto teda nepoznám

Vítajú ma dvaja pracovníci informačného centra v seniorskom veku, ktorí bravúrne ovládajú prácu s počítačom a zabezpečujú celý jeho chod. Nechýbajú regály plné upomienkových predmetov, kníh či CD vážnej hudby. Zaplatím vstupné a dostávam farebnú brožúrku – sprievodcu po kostole sv. Bava. Tak sa volá tento kostol. Hneď prvá strana brožúrky hovorí, že prvá zmienka o kostole je z r. 1313. S nadšením vchádzam dnu: tu to bude ozaj dýchať históriou. Za veľkou ťažkou plachtou pri vchode ma ako prvé privítalo WC. Ozajstné, funkčné štyri hygienické zariadenia lesknúce sa čistotou. Nóó, toto už história pozná. Po pár krokoch však musím konštatovať, že TOTO zase ja nepoznám. Ocitla som sa v majestátnom

kostole, po pravici mám monumentálny organ a po ľavici maketu skutočného storočného lietadla v životnej veľkosti. Prekvapene sa rozhliadam, ale oltár, obrazy ani sochy nevidím. Otváram teda brožúru. Tam sa na ďalších stránkach dozvedám, že kostol bol v histórii viackrát vypálený a vyrabovaný. Ľudia si preto počas vojen rozobrali cennosti do úschovy a tak sa vlastne všetko roztratilo. Kostol bol postavený ako katolícky, počas storočí však bol viackrát aj protestantský – podľa toho, aká bola móda, alebo kto vyhral vojnu. Teraz je katolícky a pýši sa nádherným 30m vysokým organom z r. 1735 na ktorom hral Händel aj Mozart. V podzemných kryptách sú pochovaní významní haarlemskí hodnostári.

S podlomenými kolenami

Zatváram brožúrku a vydávam sa na obchôdzku. Cestou k lietadlu, vo výklenku, kde u nás bývajú kaplnky, objavujem malú kaviarničku. Spokojne sa tam dá posediť pri čaji či kávičke. Našla som tam aj 2 značky na stĺpe, ktoré tam zanechal najnižší a najvyšší Holanďan. Pokračujem ďalej k lietadlu. Na nástenných paneloch, ktoré sú všade dookola, je zobrazená história holandského leteectva. Ľudia sa tu zastavujú, čítajú, fotografujú sa s lietadlom... a potom sa niektorí odoberú k zadným mriežkam. Tu si pokľaknú a zotrávajú v krátkej modlitbe. Za mriežkami je totiž oddelená časť kostola, kde sa konajú bohoslužby. Sadám si na všadeprítomné stoličky a chvíľu si triedim myšlienky. Vybrala som sa sem s cieľom navštíviť kostol a som odrazu v koncertnej sieni, kaviarni, na výstavisku aj v kostole súčasne. Takéto prekvapenie na chvíľu podlomí človeku kolená.

Vianoce v auguste

Po hodnej chvíli vychádzam z kostola a čuduj sa svete! Nákladník s lešením sa premenil na kolotoč. Veľké ruské kolo iba 10m od kostola. A okolo kolotoča sú pojazdné bufety a vôňa pražených hranolčekov sa šíri do okolitých uličiek. Túlam sa ešte mestom a potom sa poberiem na stanicu. Je čas vrátiť sa do Amsterdamu. Prídel denných prekvapení však ešte nebol vyčerpaný. Cestou zo stanice som natrafila na kvetinový trh. Tých je v každom meste hneď niekoľko, ale tento amsterdamský sa od

iných odlišuje. Tu som totiž v neskutočnej záplave pestrofarebných kvetov, medzi tonami kvetinových cibuliek našla Vianočný obchod. Vo výklade majú pravý nefalšovaný Betlehem s Ježiškom a hore nad ním tabuľa oznamuje okoloidúcim, koľko dní zostáva do Vianoc. Veľká postava Mikuláša pri vchode pozýva na návštevu. Neodolala som. Na veľký stromček v strede obchodu sa asi zlietol celý anjelský chór. Porcelánové figúrky asi 30cm vysokých anjelikov boli všade. Regály s prútenými košíkmi boli plné vianočných ozdôb, sviečok... Usmievavá predavačka vymení v prehrávači jedno vianočné CD za druhé, zabalí vybraný tovar do úhľadného vrecúška, uviaže načančanú mašľu. Človek má pocit, že o týždeň budú Vianoce. Z omylu ma však vyviedli turisti v tričkách a kraťasoch. A slnkom zaliate slnečnice oproti v stánku pripomenú, že je ešte len august. Večer som dlho nemohla zaspáť. Nasledujúce dni mi ukázali, že väčšia holandských kostolov má dve časti – jedna funguje ako múzeum, galéria... a druhá slúži na bohoslužby.

Dva druhy potrav

Myslela som na tento zážitok ešte dlho po návrate domov. A s blížiacimi sa Vianocami ešte viac.

Čo sa asi teraz deje u Sv. Bava? Nakoniec som sa to dozvedela. Advent zavítal aj tam. Skončili sa výstavy a začal sa čas koncertov, muzikálov, prednášok... Lietadlo vystriedal vyzdobený Betlehem. Ježiško na amsterdamskom trhu je obklopený záplavou vianočných ruží nepredstaviteľných farieb a veľkostí. A nad tým všetkým sa vznáša vôňa pečených vafli plávajúcich v čokoláde pod šľahačkovou čapicou. Konečne je to tak, ako to poznáme.

Občas si spomeniem na úsmevnú príhodu z cesty do Amsterdamu. Vo vlaku si k nám do kupé prisadli dve útle študentky – Holanďanky. Každá mala okrem batohu ešte aj veľkú igelitku, ktorá bola plná kysnutých koláčov abuchiet. Dievčatá ich opatrovali ako oko v hlave a celú cestu pomaličky s blaženým výrazom na tvári pojedali. Dnes už viem prečo. V Holandsku totiž na obyčajné koláče nenatrafíte. Vyzerá to tak, že na návšteve jedny u druhých si občas pripadáme ako Alenka v krajine zázrakov. V prvom prípade sa to týka potrav duchovnej, v druhom tej skutočnej. Obidve sú však pre život potrebné, tak ako dýchanie.

Anna

SVITANÍČKO

Pozor: veľká vianočná súťaž o školské potreby! Vyhrávajú prví traja, ktorí nám svoje správne odpovede vodia do krabičky s nápisom Svitanie najneskôr do 10. januára.

Vianočný kvíz

1. Kto zvestoval Panne Márii, že počne a porodí Božieho Syna?
  - a) archanjel Rafael
  - b) archanjel Gabriel
  - c) archanjel Michal
  - d) Duch Svätý
2. Ako sa volala príbuzná Panny Márie (mama Jána Krstiteľa)?
  - a) Anna
  - b) Sára
  - c) Alžbeta
  - d) Rút
3. Kto bol manželom Panny Márie?
  - a) Pán Boh
  - b) sv. Jozef
  - c) Duch Svätý
  - d) sv. Peter
4. Kde sa narodil Ježiško?
  - a) v Nazarete
  - b) v Galilei
  - c) v Betleheme
  - d) v Kafarnaume
5. Ktoré zvieratká robili Svätej rodine spoločnosť?
  - a) ťava a osol
  - b) krava a býk
  - c) vôl a osol
  - d) ovca a krava
6. Kto z ľudí sa ako prvý dozvedel, že sa narodil Spasiteľ?
  - a) traja králi z východu
  - b) kráľ Herodes
  - c) krčmár
  - d) pastieri
7. Ako sa volali traja králi z východu?
  - a) Gašpar, Melichar, Baltazár
  - b) Marek, Matúš, Ján
  - c) Peter, Pavol, Timotej
  - d) Dávid, Saul, Herodes
8. Aké dary priniesli traja králi malému Ježiškovi?
  - a) zlato, kvety, kalich
  - b) kadidlo, myrhu, zlato
  - c) chlieb, klobasu, pivo
  - d) šperky, zlato a drahokamy

9. Kto chcel zabiť malého Ježiška z obavy, že ho oberie o trón?

- a) Judáš
- b) Pilát
- c) Ján Krstiteľ
- d) Herodes

10. Kam utiekla Sv. rodina?

- a) do Nazareta
- b) do Egypta
- c) do Ríma
- d) do Samárie

Jazykové okienko

Napíš v akých jazykoch sú jednotlivé vianočné a novoročné prania 1 - 7

- 1) Veselé Vánoce a šťastný Nový rok.
- 2) Happy Christmas and happy New Year.
- 3) Fröhliche Weihnachten und einen guten Rutsch ins neue Jahr.
- 4) Feliz Navidad y feliz Año Nuevo.
- 5) Kellemes Karácsonyt.
- 6) Joyeux Noël et Bonne Anneé.
- 7) Веселого Рождества и счастливого нового года.

Veronika

TEHLIČKY PRE AFRIKU 2011

Vyhodnotenie Ďakujeme všetkým darcom a zapojeným!

Celkový výnos verejnej zbierky:
92 646,71 EUR

Čistý výnos: **75 500 EUR**

(po odrátaní nákladov spojených
s konaním zbierky)

Použitie čistého výnosu

1. Južný Sudán 40 000 EUR (53%)

a) zavlažovací systém

v Manguo-Maridi 20 000 EUR

b) studňa pre nemocnicu

v Manguo-Maridi 20 000 EUR

2. Keňa 16 500 EUR (22%)

príspevok na vyhlbenie

a sprevádzkovanie studne v centre
pre deti z ulice Bosco Boys v Nairobi

3. Čad 10 000 EUR (13%)

príspevok na studňu pre školu
v N'Djamena

4. Ekvádor 9 000 EUR (12%)

príspevok na vybudovanie hygienických
zariadení v Tuutin Entsa

Tolko hovoria čísla. V skutočnosti sme však svojím príspevkom zmenili život konkrétnej osoby, resp. konkrétnych ľudí. V novembri sa úspešne skončil projekt na podporu miestneho poľnohospodárstva, ktorý realizovalo občianske združenie SAVIO v okrese Maridi v Južnom Sudáne. Hlavným zámerom projektu bolo

naučiť miestnych obyvateľov účinne a udržateľne hospodáriť tak, aby im vlastná poľnohospodárska malovýroba dokázala zabezpečiť obživu. Prostriedkami pre jeho uskutočňovanie sa stal zrealizovaný tréningový program poľnohospodárskych zručností; vy-tvorená banka osív, požičovňa nástrojov a mikropôžičkový mechanizmus. Teoretické a praktické kurzy absolvovalo v troch trojmesačných cykloch spolu 60 mužov a žien z juhosudánskeho okresu Maridi. Počas nich sa naučili ako efektívnejšie obrábať pôdu, zavlažovať, kompostovať, osievať a sadiť, zberať a uskladňovať úrodu atď. Osvojené znalosti teraz využívajú vo vlastnom hospodárení a oboznamujú s nimi aj svojich susedov v jednotlivých osadách. K uplatňovaniu nových zručností im má pomôcť aj v projekte vytvorená požičovňa nástrojov, banka osív a mikropôžičkový program. Poľnohospodárske kurzy sa zaviedli aj do výučby miestnej základnej školy v Manguo a tieto hodiny už absolvovalo vyše 250 žiakov z 5. až 8. ročníka.

Ak vám nie je ľahostajný život obyvateľov v chudobných krajinách, kde pitná voda je luxusom, pozývam vás zapojiť sa aj do ďalšieho v poradí už 7. ročníka Tehličky. V pôstnom období 2012 bude táto akcia niesť konkrétne názov TEHLIČKA PRE JUŽNÝ SUDÁN. Cieľom projektu je zlepšiť zdravotnú starostlivosť o obyvateľov okresu Maridi (mesto, kde pôsobil aj náš misijný dobrovoľník Tomáš) v Južnom Sudáne prostredníctvom vybudovania zdravotného strediska s pravidelnou lekárskou

starostlivosťou a zdravotnej osvety. Predovšetkým v dôsledku dlhotrvajúcej vojny je v krajine akútny nedostatok zariadení, ktoré by poskytovali takéto služby. Chýbajú aj preventívne programy, ktoré by zvyšovali zdravotné povedomie medzi obyvateľmi. Dôsledkom toho je nízky priemerný vek, vysoká chorobnosť a úmrtnosť, najmä u detí a matiek.

Vďaka projektu sa vybuduje v obci Manguo pri meste Maridi nemocnica, ktorá bude poskytovať pravidelné odborné zdravotné služby. Zamerať sa chce hlavne na najviac ohrozenú skupinu detí a matiek. Zariadenie bude ďalej zabezpečovať starostlivosť aj pre vzdialenejšie časti okresu, najmä vďaka prevádzke mobilnej ambulancie. Zvyšovať zdravotné uvedomenie

obyvateľov chce projekt zavedením preventívnych osvetových programov, animácií v jednotlivých obciach okresu. Tie budú oboznamovať najmä s týmito témami: starostlivosť o dieťa, výživa, HIV/AIDS, vakcinácia, hygiena, prírodná medicína a pod. Priamou cieľovou skupinou bude vyše 20 tis. obyvateľov časti okresu, ktorí budú najbližšie k vybudovanému zariadeniu a v priamom dosahu mobilnej ambulancie. Nepriamo bude slúžiť aj pre vzdialenejších, či migrujúcich obyvateľov. (zdroj:www.savio.sk)

***Za vašu štedrosť
nech vás odmení dobrotivý Pán!***

Veronika

ĽUDOVÉ MISIE V NAŠEJ FARNOSTI

V našej farnosti Závod sa budú konať **v čase od 10. do 18. marca 2012 ľudové misie**. Mnohým možno pri prečítaní si tejto správy napadne: čo to vlastne tie misie sú? Pokúsim sa to vysvetliť na príklade.

Spomeňte si na Ninive

Keď je zvolený nový prezident, zvykne udeliť amnestiu. Pre tých, ktorých by sa to mohlo týkať, je to čas veľkej aktivity. Píšu sa listy, zvoní telefóny, zháňajú sa informácie, len aby zistili podmienky amnestie. A keď zistia, že sa vzťahuje aj na nich, zavládne

veľká radosť. Iste si spomeniete na starozákonný príbeh proroka Jonáša, ktorého Boh poslal do mesta Ninive. Je to typický príklad Božej amnestie. Ninivčania síce verili v Boha, ale ich život a konanie boli na míle vzdialené od Božích prikázaní. Ako epidémia sa šírili hriechy, zlo a nepravosť. Podľa spravodlivosti ich mal Boh potrestať. Skôr však, ako by tak urobil, im dáva ešte šancu na záchranu a prostredníctvom proroka Jonáša vyhlasuje veľkú amnestiu: Ak priznáte svoje viny a zmeníte svoje konanie, Boh sa nad vami zmiluje a odpustí vám všetko. Ale ak sa neobrátite, ešte 40 dní a Ninive bude zničené. Ľudia z Ninive uverili Jonášovi a robili pokánie. Sám kráľ k tomu vydal nariadenia a išiel im príkladom. A Boh splnil, čo sľúbil – odpustil im vinu a nepotrestal ich.

Čas Božej amnestie

Môžeme povedať, že práve Misie sú takýmto časom amnestie – tej Božej. Boh do našej farnosti poslať zvláštnych vyslancov – misionárov, aby v jeho mene ohlásili amnestiu. Evanjelium nám hovorí, že k Bohu môžeme prísť dvomi cestami: cestou nevinnosti a cestou pokánia. Aj v našej farnosti sa určite nájdú ľudia, ktorí sa snažia zachovávať Božie prikázania, ale aj takí, ktorí potrebujú prísť k Bohu práve cestou pokánia. Takíto potrebujú Božiu amnestiu, lebo ich čosi od Boha oddeľuje. A niet hriechu, ktorý by Boh nechcel odpustiť. On nie je ako my ľudia, ktorí často nedokážeme zabudnúť, zmieriť sa. Mnohí ľudia zase povedia: až budem starý, budem chodiť do kostola. Až budem chorý, potom sa zmierim s Bohom, potom pôjdem na spoveď. Potom, potom, potom... Kolkí sa však toho „potom“ nedožili. Boh je milosrdný, chce nám odpustiť, ale táto ponuka je časovo obmedzená. Pre Ninivčanov to bolo 40 dní. Koľko to bude pre nás? Koľkí mladí ľudia zomreli aj počas tohto roka – náhle, bez možnosti zmieriť sa s Bohom. Chceme to riskovať alebo prijmeme ponuku Božej amnestie?

Pane, čo mám robiť?

Misie sú časom mimoriadnej Božej milosti pre celú farnosť. Ja to premodlený čas. Nielen my sami spolu s misionármi sa modlíme za Misie, ale sestričky redemptorky to majú v náplni práce, aby sa modlili za farnosť, v ktorej

pátri z ich rehole konajú misie. Misionári sú pre túto prácu špeciálne pripravení a Cirkvou vyslaní. Sú to rehoľníci, redemptoristi, ktorých rehoľa už tretie storočie koná misie podľa vzoru svojho zakladateľa sv. Alfonza.

Keď pri Damasku Šavol pochopil, že poblúdil a konal zle, zvolal: „Pane, čo mám robiť?“ Aj dnešný človek sklamaný životom, znechutený sa pýta: Čo mám robiť? Píše listy do novin, telefonuje do rádia, televízie, veštcom. Lenže tu pomýlený človek nájde len ďalšie sklamanie a ešte viac si doráňa dušu. Boh nám však ponúka inú príležitosť: ľudové misie. Ak z nich chcete mať opravdivý úžitok a chcete si vypočuť celé spektrum Božej ponuky, neplánujte si na tento čas žiadne výlety, zábavy či iné podujatia. Naplánujte si dovolenky, zameňte si zmeny, ak sa to dá. Urobte všetko pre to, aby ste sa zúčastnili celých misií. Môžete si vypočuť skoro 30 rôznych príhovorov o podstatných otázkach života a viery, piesne, slávnosti a zažiť mimoriadnu blízkosť Boha.

Modlime sa za misie

Ďalej vás touto cestou chcem prosiť: modlite sa za misie. Modlite sa za misionárov, aby Boží Duch viedol ich mysle, žeby našli ten správny spôsob a tie správne myšlienky a slová, ktoré by prenikli do hĺbky našich duší. Modlite sa zvlášť za tých ľudí, ktorí Božiu amnestiu najviac potrebujú, aby našli v sebe odvalu prísť si vypočuť Božiu ponuku a aby sa vo sviatostiach otvorili Božej milosti. Tiež vás prosím, buďte apoštolmi vo svo-

jom prostredí. Hovorte ľuďom o misiách! Vzbudzujte v nich záujem o misie! Povzbudzujte ich, aby sa misií zúčastnili. Keď sa dobre na Misie pripravíme, môžeme dúfať, že prinesú opravdivý úžitok pre nás všetkých. Božie mi-

losrdenstvo je nekonečné a Božia láska nemá hraníc. Urobme všetko pre to, aby sa s nimi aj prostredníctvom marcových Misií v našej farnosti stretlo čo najviac ľudí.

Peter Kudláč, farár

TÉMA DŇA

Slovo

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. (Jn 1,1-4).

Úžasné, zem, nebo, všetko živé i neživé vzniklo na základe Slova. Na jediné Božie Slovo, vzniklo všetko z ničoho. Boh však išiel ďalej.

Nato Boh povedal: *“Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby!”* (Gn 1,26)

Nádherne, tvorivosť Boha zašla tak ďaleko, že stvoril človeka na svoj obraz a to Slovom.

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy. (Jn 1,14).

Neuveriteľné, nakoniec Slovo ako sám Boh prišlo na tento Svet ... Takúto veľkú moc má slovo. Vianoce sú o tom ako sa Božie Slovo stalo telom.

Písmo Sväté, ako Božie Slovo je plné skutkov a obrazov o tom, akú má slovo moc. Čítame a počujeme, že žiadne Božie Slovo nepadne na zem nadarmo,

že Jeho Slovo trvá naveky ako nebesia, že na Jeho Slovo sa najviac spoliehame... Všetci žasli na Jeho učením, lebo Jeho Slovo malo moc. Jeho Slovo rozkazuje zlým duchom. Na Jeho Slovo Šimon – Peter spustil siete .... Stotník mu povedal “Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a môj sluha ozdravie. Ved’ sa i spoločne modlíme: „Pane, povedz iba slovo a duša mi uzdravie“.

Moc slova nám však bola i zverená. Slovom môžeme nielen šíriť dobrú zvesť o Božom kráľovstve, ale môžeme Boha slovom prosiť o čokoľvek, ak sa dvaja či traja stretneme v Jeho mene. Slovo máme teda na to, aby sme ním šírili Božie Slovo, Božie kráľovstvo a pomocou Jeho moci pomáhali ostatným. Aby sme ním dobrorečili.

Spolu s touto mocou slova nám však boli dané i obmedzenia, nemáme brať Bože meno nadarmo, nemáme krivo svedčiť ani ohovárať ľudí. Nemáme teda slovom zlorečiť.

Stačí sa však pozrieť na realitu okolo seba a zistíme, že viac a častejšie kritizujeme ako oceňujeme, viac a častejšie sa sťažujeme, ako niekoho chválime, viacej a častejšie ohovárame ako dobrorečíme...

Božie meno sa berie nadarmo kedykoľvek a kdekoľvek, stáva sa z neho sprofanovaný výraz aj u ľudí, ktorí už aj zabudli, čo vlastne ich význam znamená.

Slovom a jazykom hrešíme zrejme najčastejšie. Ohováranie sa stalo našou tradíciou. Akú má slovo skutočnú moc, spoznávame i vtedy, ak sme sami obeťou ohovárania. Žiadne vyslovené slovo však nedokážeme zobrat späť a už vôbec nie je možné úplne napraviť krivdu spôsobenú ohováraním.

V Svätom písme však čítame: Nehovor ústami bez uváženia! Na inom

mieste sa uvádza: Nedovoľ svojim ústam, aby ti priviedli telo do hriechu... Inde zase: Odložte teda všetku zlobu a každú lešť, pokrytectvo, závisť a každé ohováranie.

A naopak čítame, že kto sa neprehrešuje slovom, je dokonalý muž, schopný udržať na uzde aj celé telo. Podľa Božieho slova je dokonca vlúdne slovo časom lepšie ako dar.

Poučme sa z toho, lebo „*Kto si zvykol slovom zlorečiť, ten sa vo svojom živote nedá poučiť*“ Sir 23,20

Richard

Zopár faktov o astrológii

- Astrológia sa neopiera o dnešné poznanie vesmíru. Vychádza z predstavy, že Zem je stredom vesmíru a z číreho zrakom viditeľného obrazu oblohy.
- Astrológia mylne predpokladá, že planéty obiehajú okolo Zeme po kruhových dráhach, a preto majú stále rovnako silný vplyv na človeka. V skutočnosti obiehajú okolo Slnka, ich dráhy majú tvar elipsy a ich vzdialenosti od Zeme sa ustavične menia.
- Gravitačný vplyv telies slnečnej sústavy je taký malý, že napríklad vplyv Marsu na novorodenca je preto 6-násobne menší ako vplyv 70-kilového pôrodnika, alebo prítomnej sestričky.
- Vykonali sa už desiatky empirických a štatistických testov overujúcich pravdivosť veštíeb. Všetky vyzneli v neprospech astrológie. Zistilo sa napríklad, že: **90%** osôb považuje za pravdivý horoskop vybraný úplne náhodne z kalendára, pokiaľ sa predstaví ako ich osobný horoskop a skúšaná osoba nepoznala svoj vlastný horoskop medzi desiatimi predloženými.
- Vo Francúzsku **80%** respondentov vyslovilo spokojnosť so svojím horoskopom, hoci im podsunuli horoskopy 20 zločincov, ktorí všetci skonali pod gilotínou.

Zdroj: www.rozmer.sk

Poznáte svoje znamenie?

Neobracajte sa na vyvolávačov duchov a na veštcov! Nevypyťte sa ich: poškvrnili by ste sa tým. Ja, Pán, som váš Boh! Lv 19,31

Už dlhší čas si všimam, že niektorí ľudia vedia k dátumu narodenia automaticky priradiť znamenie zverokruhu a k nemu aj príslušnú charakteristiku osobnosti. Ale až nedávna skúsenosť mi ukázala, ako tieto vedomosti môžu byť pre človeka dôležité.

V jedno ráno sme sa s kolegom rozprávali a prišla reč aj na deti: zdravie, škola a tak podobne. Keď sme sa dostali k povahovým vlastnostiam, kolega sa

zrazu spýtal: „V akom znamení sú narodené tvoje deti?“ Trocha som ostal zaskočený, lebo mi nikdy ani nenapadlo to zisťovať. Odpovedal som pravdivo: „Ja neviem.“ Moja odpoveď ho prekvapila ešte viac ako mňa jeho otázka. „Ty fakt nevieš, v akom znamení sa narodili?“ Povedal som, že to pre mňa nie je podstatné a že sa o to nezaujímam. (Vie, že som kresťan a naše debaty na tému Boh a viera sa väčšinou končia útokmi na Cirkev a na kňazov.) Snažil sa mi vysvetliť, že poznanie povahových vlastností podľa znamení patrí k všeobecnému rozhľadu človeka.

Je pozoruhodné, že ľudia, ktorí sa zaujímajú o duchovno a mystiku, na jednej strane odmietajú Krista a jeho Cirkev a na strane druhej sú ochotní uveriť tomu, že postavenie nebeských telies má vplyv na osud a charakter človeka. Kiežby týchto hľadajúcich ľudí priviedla betlehemská hviezda k jasliam a našli v nich jediného Spasiteľa a Pána nad svojim životom, podobne ako aj mudrci z východu (astroológovia, mágovia), nasledujúc hviezdu, v ktorej spoznali nezvyčajný astronomický úkaz, sa prišli pokloniť novonarodenému židovskému kráľovi.

Pavol

Sila Deviatnika

„... nezabúdaj na modlitbu. Každý deň v tvojej modlitbe, ak je úprimná, mihne sa nový cit a v ňom i nová myšlienka, ktorú si predtým nepoznal a ktorá Ťa znova posilní. Pochopíš, že modlitba

vychováva.“ Tieto slová napísal pred mnohými rokmi F. M. Dostojevskij, veľký ruský spisovateľ.

Deviatnik, ktorý „bežal“ vo fran-tiškánskom kostole v Malackách, bol tiež takým výchovným momentom.

Nepoškvrnená Panna Mária na nás čakala koncom novembra a začiatkom decembra. Deviaty kazatelia, kňazi aj biskupi sa striedali pri oltári. Spevákce zbory dospelých, mládeže aj deti sprevádzali miestami až anjelským spevom sväte omše. My, ktorí sme vydržali a chodili plných deväť dní chváliť, oslavovať a prosiť Nepoškvrnenú Panu, teraz prežívame šťastie a pokoj. Cítíme aj nesmiernu vďačnosť za splnenie našich prosieb.

Témou kázní bola najstaršia mariánska modlitba: Rozpamätaj sa, ó najláskevšia Panna Mária, že od vekov nebolo počuť, že by bol... Ak sa v zdraví dožijeme budúceho decembra, nech nám dobrotivý Boh dopraje prežiť ďalší úžasný deviatnik na počesť Nepoškvrneného Počatia Panny Márie. Modlitba vychováva a privádza nás bližšie k synovi Panny Márie.

Zlata

Trocha humoru pod stromček

V roku 2012 má byť koniec sveta.
Ak chceš prežiť, príď na Slovensko.
Sme o 30 rokov pozadu.

Manželka ide za lekárom a sťažuje sa:

*- Pán doktor, vždy, keď uvarím kávu,
tak manžel vypije kávu, zje aj šálku a uško nechá.*

Doktor hovorí:

- To je naozaj zvláštne, veď uško je najlepšie.

Krčma je jediné miesto, kde sa z cicavcov stávajú plazy.

- Predstav si, taká drzosť!

*V nedeľu v noci zazvoní sused..., tak som sa zľakol,
že mi skoro vrtačka z ruky vypadla.*

Turistický sprievodca zvolá:

*- Keby prítomné dámy na chvíľu zmĺkli,
počuli by sme mohutný hukot vodopádu!*

Katechéta sa pýta žiakov:

- Akými slovami je vo Svätom Písme ustanovené manželstvo?

Jožko sa hlási:

- Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou!

Keď anjel Máriu oslovil

1. Keď anjel Máriu oslovil, tak skromne sklopila zrak,
a Bohu, čo si ju vyvolil, hneď dala svoje fiat.
Ref.: To Mária slovo neruší, len ju pros, keď slabosť máš,
dá pomoc a ani netušíš, akú v nej matku máš.
Ver Márii, ona silu má, je matkou vždy láskavou.
ona vie, čo Ti vyprosiť má, len buď pod Jej ochranou.
2. Tej noci jasnej betlehemskej, keď svetu dieťa dala,
a z moci čisto nebeskej aj slovo dodržala. **Ref.**
3. Keď stála potom pod krížom, to bolesť v srdci mala.
Tam prišla, chce byť vždy so Synom, veď pre nás slovo dala. **Ref.**
4. Za vernosť do neba je vzatá jak verná služobnica.
A pre nás je Bohom prijatá Mária pomocnica. **Ref.**

Do tmy na svet

1. Do tmy na svet prišlo k nám Svetlo sveta,
otvor môj zrak, nech vidím
krásu lásky, z ktorej srdce ti spieva,
že sláva a moc ti patrí.
Ref.1: Prišli sme ťa vzývať, prišli sme sa skláňať,
prišli sme ti vyznať: Si náš Boh.
Si dokonalá láska, dokonale svätý,
dokonale nádherný ku nám.
  2. Kráľ všetkých dní a tiež najvyšší Vládca,
slávnejší nad nebesá.
Ponižil sa, prišiel na zem, čo stvoril,
vzdal sa slávy z lásky k nám. **Ref.1**
- Ref.2:** Ja nemám dosť slov opísať
cenu, ktorú ťa môj hriech stál. **Ref.1**

ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH

Väznený a štedrý sv. Mikuláš

Svätý Mikuláš sa narodil okolo roku 270 do bohatej kresťanskej rodiny v rímskej provincii Lýcia na juhu Turecka. Kresťanská výchova Mikuláša ovplyvnila tak, že sa rozhodol stať kňazom a študoval vedu, ktorá predchádzala dnešnej teológii. Podľa legendy počas plavby z Alexandrie do mesta Myra na juhu Turecka zachránil v silnej búrke námorníka, ktorý spadol do vody. Po príchode do Myry sa výprava dozvedela, že miestny biskup zomrel. Námorníci navrhli na tento post záchrancu Mikuláša. Ten sa skutočne už ako 30-ročný stal v roku 300 biskupom.

Pôsobil v období, ktoré pre kresťanov nebolo priaznivé. Nad Rímskou ríšou vládla nemilosrdná ruka cisára Diokleciána. Prenasledoval kresťanov, lebo odmietali vojenskú službu v rímskom vojsku a cisára odmietali uznať za Boha na Zemi. Mikuláš vďaka svojmu biskupskému úradu a dostatku financií zachránil mnohých kresťanov pred prenasledovaním, troch priamo na popravisku pred smrťou. Jeho aktivity však neunikli pozornosti Rimanov a Mikuláš sa v roku 305 ocitol vo väzení, kde čakal na trest smrti.

V tom istom roku však prichádza v Rímskej ríši k zásadnej zmene. Cisár Dioklecián odišiel na „politický dôchodok“ a jeho nástupcom sa stal cisár

Konštantín, ktorý voči kresťanom zostával oveľa miernejšie postoje. V roku 313 vydal slávny Milánsky edikt, ktorým zrovnoprávnil kresťanstvo s ostatnými, zväčša polyteistickými náboženstvami Rímskej ríše. Mikuláš tak bol oslobodený a o rok ho vymenovali za arcibiskupa.

Jeho charakterovou vlastnosťou bola aj štedrosť. Uctievanie sv. Mikuláša, tak ako ho poznáme dnes, vzniklo na základe legendy o schudobnenom boháčovi, ktorý prišiel o všetok svoj majetok. Rozhodol sa, že zo svojich troch dcér urobí neviestky, aby uživil rodinu. Mikuláš trikrát po sebe vždy v noci prišiel k domu šľachtica a nechal na okne zásteru plnú zlata. Boháčove dcéry sa tak mohli čoskoro poctivo vydať.

Po smrti bolo Mikulášovo telo zabalzamované, namočené do myrhy a uložené do sarkofágu v Myre. Na záchranu tela sv. Mikuláša pred Turkami uskutočnili odvážnu akciu talianski námorníci, ktorí ukradli arcibiskupove telesné pozostatky. Tie potom dopravili do Bari. O dva roky neskôr pápež Urban II. vyhlásil Mikuláša za svätého. Počas jednej omše z krypty, v ktorej bolo telo uložené, začala vytekať myrha, ktorá je v krypte dodnes. Začalo sa vravieť o zázraku večnej myrhy s liečivými účinkami v hrobe sv. Mikuláša. Dnes je svätý Mikuláš patrónom lekárníkov, voňavkárov, obchodníkov, detí a ochrancom námorníkov.

Adam

POĎME SA MU POKLONIŤ

Na pahorkoch okolo Betlehema boli pastieri, ktorí na lúkach strážili svoje stáda aj v noci. Náhle sa im zjavil anjel a Božia sláva ich ožiarila. Pastieri sa naľakali toľkého svetla.

„Nebojte sa,“ chlácholil ich anjel, „zvestujem vám dobrú novinu. Dnes v noci sa vám v Betleheme narodil Spasiteľ Kristus Pán!“

Pastieri sa ponáhľali do mesta a prišli do stajne, kde odpočívala Mária

a Jozef. V jasličkách uvideli spiacu dieťa. Pokľakli pred ním a klaňali sa mu.

Podme sa aj my spolu pokloniť novonarodenému Ježiškovi!

Folkórny súbor Závodzan pripravil jasličkovú pobožnosť, na ktorú vás všetkých srdečne pozýva.

Kde? V Kostole sv. Michala archanjela v Závode.

Kedy? 25.decembra o 16.00 h

Po skončení nasleduje agapé (malé pohostenie), ktoré pripravili členovia súboru.

Tešíme sa na hojnú účasť!

Farská matrika

Krsty

Janka Prítulová	01. 10.
Max Trajlínek	13. 11.
Natália Vrablecová	13. 11.

Pohreby

Helena Kopiarová	05. 10.
Ján Stanek	06. 10.
Ján Palkovič	08. 10.
Ján Sklenák	12. 11.
Anna Adamovičová	12. 11.
Ján Sprušanský	14. 11.
Viera Kráľová	03. 12.

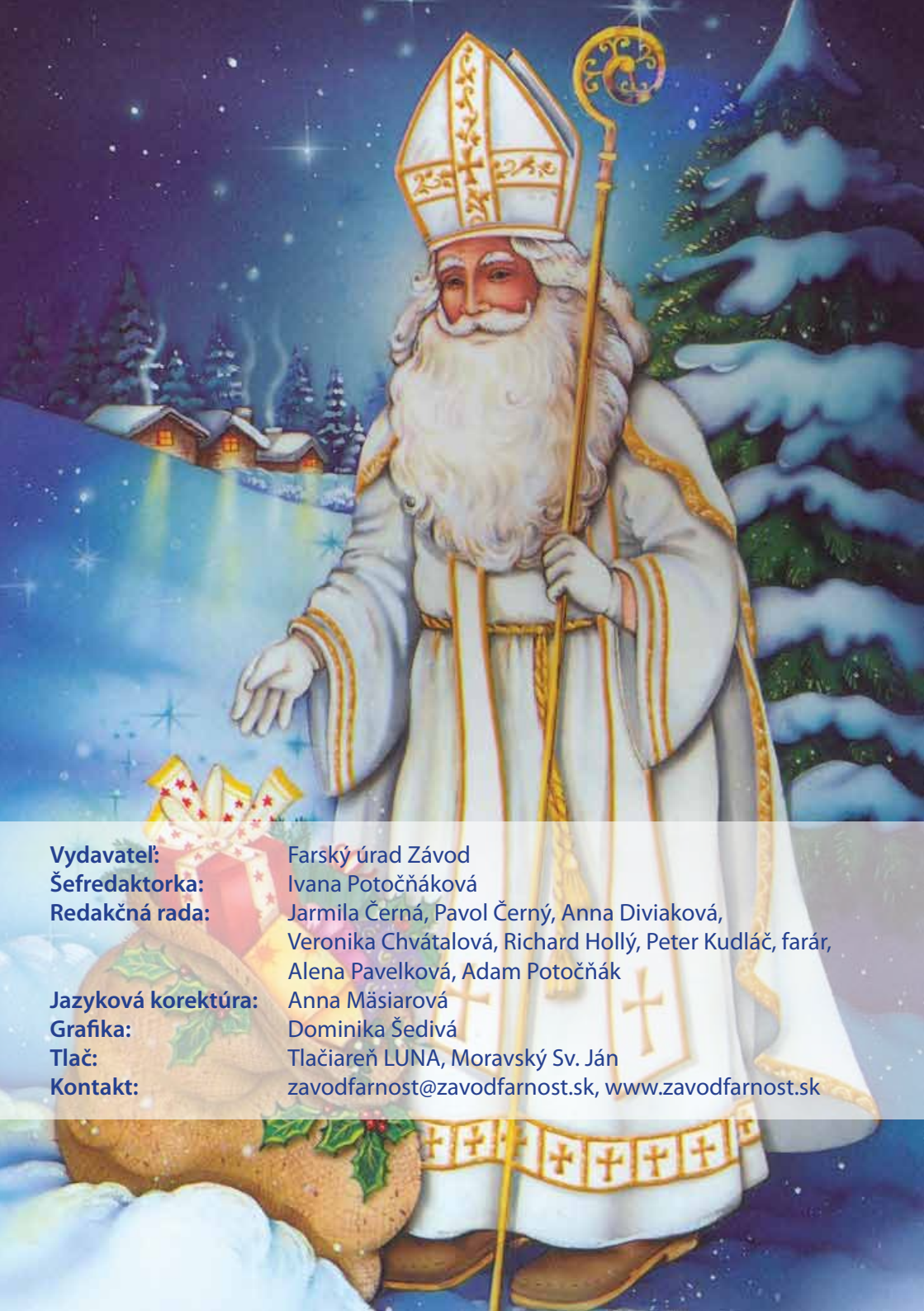

Saňte sa členom Spolku sv. Vojtecha

Za ročný členský poplatok 5€ a pri vstupe zápisné vo výške 1€ máte možnosť získať členský podiel na rok 2012:

- Pútnik svätovojtešský
- Kniha Viliama Judáka: Na Petrovom stolci II
- DVD s filmom Bella
- Vreckový kalendárik s kupónmi
- 15% zľavu na knihy SSV

Na sviatok sv. Vojtecha každý kňaz – člen SSV slúži svätú omšu za členov SSV. Ak máte záujem o členstvo v spolku, obráťte sa na **pána Emila Kučeru**. Bližšie informácie aj na www.ssv.sk.

Vydavateľ:

Šefredaktorka:

Redakčná rada:

Jazyková korektúra:

Grafika:

Tlač:

Kontakt:

Farský úrad Závod

Ivana Potočnáková

Jarmila Černá, Pavol Černý, Anna Diviaková,
Veronika Chvátalová, Richard Hollý, Peter Kudláč, farár,
Alena Pavelková, Adam Potočňák

Anna Mäsiarová

Dominika Šedivá

Tlačiareň LUNA, Moravský Sv. Ján

zavodfarnosť@zavodfarnosť.sk, www.zavodfarnosť.sk